

Paraiškos paskelbimas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos 6 straipsnio 2 dalį

(2007/C 279/09)

Šiuo paskelbimu suteikiama teisė pateikti prieštaravimą paraiškai pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 ⁽¹⁾ 7 straipsnį. Prieštaravimas turi būti pateiktas Komisijai per šešis mėnesius nuo šio paskelbimo.

SANTRAUKA

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 510/2006

„BRUSSELS GRONDWITLOOF“

EB Nr.: BE/PGI/005/0535/24.03.2006

SKVN () SGN (X)

Šioje santraukoje informacijai pateikiami pagrindiniai produkto specifikacijos elementai.

1. Kompetentinga valstybės narės įstaiga:

Pavadinimas: Vlaamse Overheid, Departement Landbouw en Visserij, Afdeling Duurzame Landbou-wontwikkeling
Adresas: Koning Albert II-laan 35, bus 40, B-1030 Brussel
Telefonas: (32-2) 552 78 74
Faksas: (32-2) 552 78 71
El. paštas: diederik.desmedt@lv.vlaanderen.be

2. Susivienijimas:

Pavadinimas: Brussels Grondwitloof vzw
Adresas: Bukestraat 16, B-1910 Kampenhout
Telefonas: (32-16) 65 59 44
Faksas: (32-16) 65 59 44
El. paštas: —
Sudėtis: Gamintojas ir (arba) perdirbėjas (X) Kiti ()

3. Produkto rūšis:

1.6 klasė: vaisiai, daržovės ir grūdai

4. Specifikacija:

(Reglamento (EB) Nr. 510/2006 4 straipsnio 2 dalyje pateiktų reikalavimų santrauka)

4.1. Pavadinimas: „Brussels grondwitloof“

4.2. Apibūdinimas: Žemėje išaugintos salotinės cikorijos yra cikorijų gūželiai, atželdinti iš *Chicorium intybus* L., var. *foliosum* Hegi (kultūrinė grupė: cikorija), priklausančios *Asteraceae* (ex *Compositae*) šeimai, šaknų. Auginama atrenkant sėklomis besidauginančius augalus (ne hibridus), auginama žemėje, po žemės užpilu. Žemės užpilas užtikrina, kad gūželės auga subalansuotoje, naudingų medžiagų gausioje aplin-koje — tai teigiamai veikia daržovių traškumą ir lapų struktūrą. Žemėje išaugintos salotinės cikorijos yra traškios, turi kietas, laibas gūželes smailu galiuku, jų lapai smulkūs ir natūraliai žvilga (be pūkelio), yra saldžiai kartaus skonio.

⁽¹⁾ OLL 93, 2006 3 31, p. 12.

- 4.3. *Geografinė vietovė*: Salotinės cikorijos auginamos žemėje tik šiose teritorijose: visoje Flandrijos Brabanto provincijoje; Neder-Over-Heembeeko, Hareno seniūnijos Briuselio sostinės regione, Anderlechto, Ganshoreno, Jette'o, Evere'o, Schaarbeeko, Sint-Lambrechts-Woluwe'o, Sint-Pieters-Woluwe'o savivaldybėse; Sint Amandso, Piurso, Vilebruko, Mecheleno, Bonheideno, Pjutės, Heist op den Bergo, Hiulshauto, Herselto ir Laakdalo savivaldybėse Antverpeno provincijoje, Gerardsbergeno, Ninovės, Denderleuvo, Alsto, Lebekės, Biugenhauto, Erpe-Mere'o, Halterto, Herzėlės, Ledės, Osterzelės, Sint-Lievens-Houtemo ir Vetereno savivaldybėse rytų Flandrijos provincijoje.
- 4.4. *Kilmės įrodymas*: Kiekvienas augintojas, auginantis salotines cikorijas žemėje, turi kasmet registruotis paraišką teikiančiame susivienijime „Žemėje išaugintos salotinės cikorijos“. Ši informacija perduodama kompetentingai priežiūros tarnybai. Kiekviena pakuotė turi turėti etiketę, kurioje nurodyta augintojo pavardė arba įmonės pavadinimas ir numeris. Šis numeris yra tęstinio numeravimo sistemos, kartu su įmonių registracija užtikrinančios produkto susekamumą, dalis. Numeris gali būti pakeistas kitu žymeniu (pvz., brūkšniniu kodu), jeigu tai garantuos nemažesnę susekamumą. Kad būtų užtikrinta kokybė, susekamumas ir priežiūra, žemėje išaugintos salotinės cikorijos turi būti rūšiuojamos, pakuojamos ir ženklinamos etiketėmis auginimo įmonėje arba kitoje vietoje, tačiau tai turi tiesiogiai prižiūrėti augintojas arba jo atstovas. (Per)pardavėjai jokių būdu negali pakuoti ir (arba) ženklinti etiketėmis produktų.

Produktus pakuoti ir ženklinti etiketėmis galima tik įmonėje arba tiesiogiai prižiūrint augintojui ar jo atstovui. Taip siekiama užtikrinti deramą produktų kilmę ir kontrolę. Gamintojų susivienijimas nori užtikrinti, kad cikorijos, kurių kilmė nepatikrinta ir kurios nepatvirtintos kaip „žemėje išaugintos salotinės cikorijos“, nebūtų pakuojamos, ženklinamos etiketėmis ir pateikiamos rinkai. Prekyba žemėje išaugintomis salotinėmis cikorijomis daugiausia vyksta tradiciniais daržovių ir vaisių prekybos būdais, t. y. didmenine ir mažmenine prekyba, turguose, kitomis prekybos bendradarbiavimo formomis. Esama žymaus kainų skirtumo tarp salotinių cikorių, išaugintų žemėje, ir vandenyje išaugintų cikorių. Dėl to susidaro sąlygos klastojimui ir sukčiavimui. Tai kenkia žemėje išaugintų salotinių cikorių vardui.

Be to, siekiant išlaikyti gerą kokybę, nuimtas derlius turi būti kuo skubiau supakuojamas — nuo to priklauso galutinė produkto kokybė. Dėl atliekamų papildomų veiksmų ir perpardavimo nukenčia žemėje išaugintų salotinių cikorių, kurios yra trapus ir lengvai pažeidžiamas produktas, kokybė.

- 4.5. *Gamybos būdas*: Salotinių cikorių auginimas susideda iš dviejų dalių: šaknų auginimo ir atželdinimo.
- Vasarą šaknys auga atvirame lauke. Maždaug gegužės mėnesį pasėjamos nuosavos arba selekcijos būdu gautos sėklos. Dėl kruopščios sėjimo technikos ir rūpestingo retinimo kiekvienam augalui tenka vienodai erdvės augti, taigi užauginamos vienodos, vidutinio dydžio šaknys. Labai svarbu, kad cikorių gūželės būtų vienodo dydžio ir aukštos kokybės. Rudenį prieš šalčius šaknys iškasamos, lapai nupjaunami. Prie šaknies paliekama 2–3 cm lapkočių, kad šaknies viršūnė, iš kurios išaugtų cikorijos gūželė, liktų nepažeista. Auginant šaknis, kiek įmanoma labiau taikomi integruoti ir biologiniai auginimo metodai.
 - Prieš atželdinant šaknys viena prie kitos kiek įstrižai sustatomos į duobes arba suguldomos sluoksniais ir apipilamos 5–20 cm birios žemės sluoksniu. Atželdinti galima tiek lauke, tiek patalpoje. Be šildymo atvirame ore paliktos šaknys duos derlių ankstyvą pavasarį (kovo — balandžio mėnesį). Derlių pavėlinti galima renkantis papildomą vėlyvą veislę ir taikant tam tikras auginimo technologijas, kurios neleidžia pavasario šilumai per greitai pasiekti žemėje esančių šaknų. Šildant dirvožemį (naudojant įprastinius cikorių katilus, centrinį šildymą, kt.) derlių galima nukelti į pageidaujamą laiką. Tam reikia rinktis konkrečiam metui derančias veisles (ankstyvas, pusiau ankstyvas, žieminės, pusiau vėlyvas, vėlyvas). Praėjus maždaug trimis savaitėms nuo dirvožemio šildymo pradžios, galima nuimti derlių. Atželdinant šaknis duobės uždengiamos apdangalu, saugančiu nuo oro ir gamtos reiškinių (kritulių, vėjo, šviesos, šalčio).
 - Kai tik gūželės subręsta, iškart nuimamas visos duobės derlius. Tai būtina siekiant užtikrinti aukščiausią galutinio produkto kokybę. Gūželės atskiriamos nuo šaknų ir nuvalomos.
 - Imant derlių atrenkamos šaknys, kurios bus auginamos sėklai. Remiantis specifikacijose nustatytais kriterijais, išrenkamos geriausios šaknys su gūželėmis. Sėklinių cikorių šaknys saugomos iki ankstyvo pavasario, o tada persodinamos į lysves. Persodintos šaknys išleidžia stiebus, kurie rugpjūčio mėnesį nupjaunami, surišami į ryšulius ir sustatomi kupetomis, kad subręstų sėklos. Subrendusias sėklas iškuliamos, išvalomos ir perrenkamos, kad būtų gauta kokybiška sėkla kitai sėjai.

- 4.6. *Ryšys su geografine vietove:* Istoriniai veiksniai, gamtos sąlygos ir mokslinė patirtis turėjo įtakos formuojantis tipiškam salotinių cikorijų auginimo būdai.

Salotinių cikorijų auginimas turi ilgą istoriją ir galias tradicijas. Iki XIX a. pradžios Mažajame Briuselio žiede (buvusi miesto siena) ir už jo ribų pelkėtose žemėse vietiniai daržovių augintojai augino daržoves. Briuselio apylinkių daržovių augintojai, be kitų daržovių, augino ir daržovę — „kapucino barzdą“. Tam naudojo storas šaknis. Po kurio laiko šių daržovių augintojai ėmėsi gerinti pirmąsias atžalas. Taip iš Briuselio „kapucino barzdos“ išsivystė dabartinės cikorijų gūželės.

Schaarbeeko savivaldybė yra cikorijų auginimo lopšys. Vystant šią kultūrą svarbų vaidmenį atliko botanikos sodas ir jo sodininkas F. Bresiers. Apie 1870 m. cikorijos buvo auginamos tik Schaarbeeko teritorijoje ir su juo besiribojančiame Evere'o krašte. Kitais dešimtmečiais kultūros auginimo teritorija išsiplėtė į besiribojančias savivaldybes, o Schaarbeeko ir Sint-Lambrechts-Woluwe'o teritorijoje cikorių imta auginti mažiau. Jauna cikorių kultūra sparčiai plito, ir cikorių atželdinimu imta užsiimti 4.2 dalyje nurodytų savivaldybių vietovėse.

Cikorių augintojai jungėsi į „cikorių sindikatus“, kad būtų lengviau organizuoti produkcijos pardavimą ir eksportą. Šie sindikatai siekė išplėsti prekybą cikorijomis toliau esančiose rinkose šalies viduje bei užsienyje. Jau 1862 m. cikorijos buvo eksportuojamos į Paryžių, o 1872 m. — nuolatinio eksporto pradžia. Kitais dešimtmečiais cikorijos tapo svarbiausiu Belgijos daržovių eksporto produktu.

1973 m. spalio mėnesį pirmą kartą Nyderlanduose parduotos vandenyje išaugintos cikorijos. Ši vandens kultūra labai greitai suklestėjo, tad žemėje išaugintos cikorijos atsidūrė keblioje padėtyje. 1973 m. tuometinėje Brabanto provincijoje dar buvo apie 2 400 cikorių auginimu žemėje besiverčiančių bendrovių ir per metus būdavo išauginama apie 100 000–120 000 tonų šių daržovių. Šiuo metu Flandrijos Brabanto provincijoje yra apie 330 cikorijas žemėje auginančių bendrovių, ir metinė cikorių produkcija Belgijoje siekia apie 12 000 tonų.

Šioje geografinėje vietovėje vyrauja priemolio ir lengvo priemolio dirvožemis. Tokia žemė puikiai tinka atželdinant cikorių šaknis. Džiūdamas smėlžemis greitai pavirsta dulkinu dangalu, išpurvinančiu cikorių gūželes, o smėlyje esantys kvarco grūdėliai nudreskia lapų epidermį, dėl to atsiranda raudonos dėmės ir nukenčia kokybė. Sunki žemė vargiai būna pakankamai smulki, kad subyrėtų ir taptų geru dengiamuoju sluoksniu, taigi taip pradeda vystytis netinkamos formos gūželės ir gali įsiveisti puvinys.

Žemėje auginamų Briuselio cikorių sėklų, šaknų auginimas ir atželdinimas reikalauja augintojų mokslinių žinių, kaip aprašyta 4.5 dalyje. Dirvožemio, kuriame cikorijos atželdinamos, struktūra ir skerspjūvis turi atitikti aukštus reikalavimus. Todėl augintojas tinkamos tekstūros dirvožemiui turi dar papildomai taikyti auginimo technologijų priemones (gerinti, tręšti dirvožemį, giliai įdirbti žemę, valdyti gruntinio vandens lygį ir kt.), kad sukurtų pačią palankiausią cikorių atželdinimui aplinką.

Geografinėje vietovėje cikorių auginimas tapo svarbiu ne tik ekonominio, bet ir socialinio vystymosi veiksmu. Žemėje išaugintų salotinių cikorių svarba ėmė atsispindėti ir visuomeniniame gyvenime, pvz., organizuojamas cikorių pokylis, o jo metu renkama „Mis cikorija“, rengiamos eisenos ir paradai, kuriami į šias eisenas įsitraukiantys cikorių milžinai.

- 4.7. *Kontrolės institucija:*

Pavadinimas: Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie — Algemene Directie Controle en Bemiddeling — Tweede Afdeling Gespecialiseerde Diensten, Sectie A — Controles Uitgaven ELGF en Marktordening

Adresas: WTC III, Simon Bolivarlaan 30, B-1000 Brussel

Telefonas: (32-2) 277 71 49

Faksas: (32-2) 277 54 53

El. paštas: dirk.demaeseneer@mineco.fgov.be

- 4.8. *Ženklinimas etiketėmis:* Maistui skirti produktai turi būti paženklinti etiketėmis, kuriose nurodomas pavadinimas „Žemėje išaugintos salotinės cikorijos“, augintojo pavadinimas, produkto susekamumą užtikrinantis žymuo ir Europos SGN simbolis.